Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40516
Copyright: Melk, Benediktinerstift

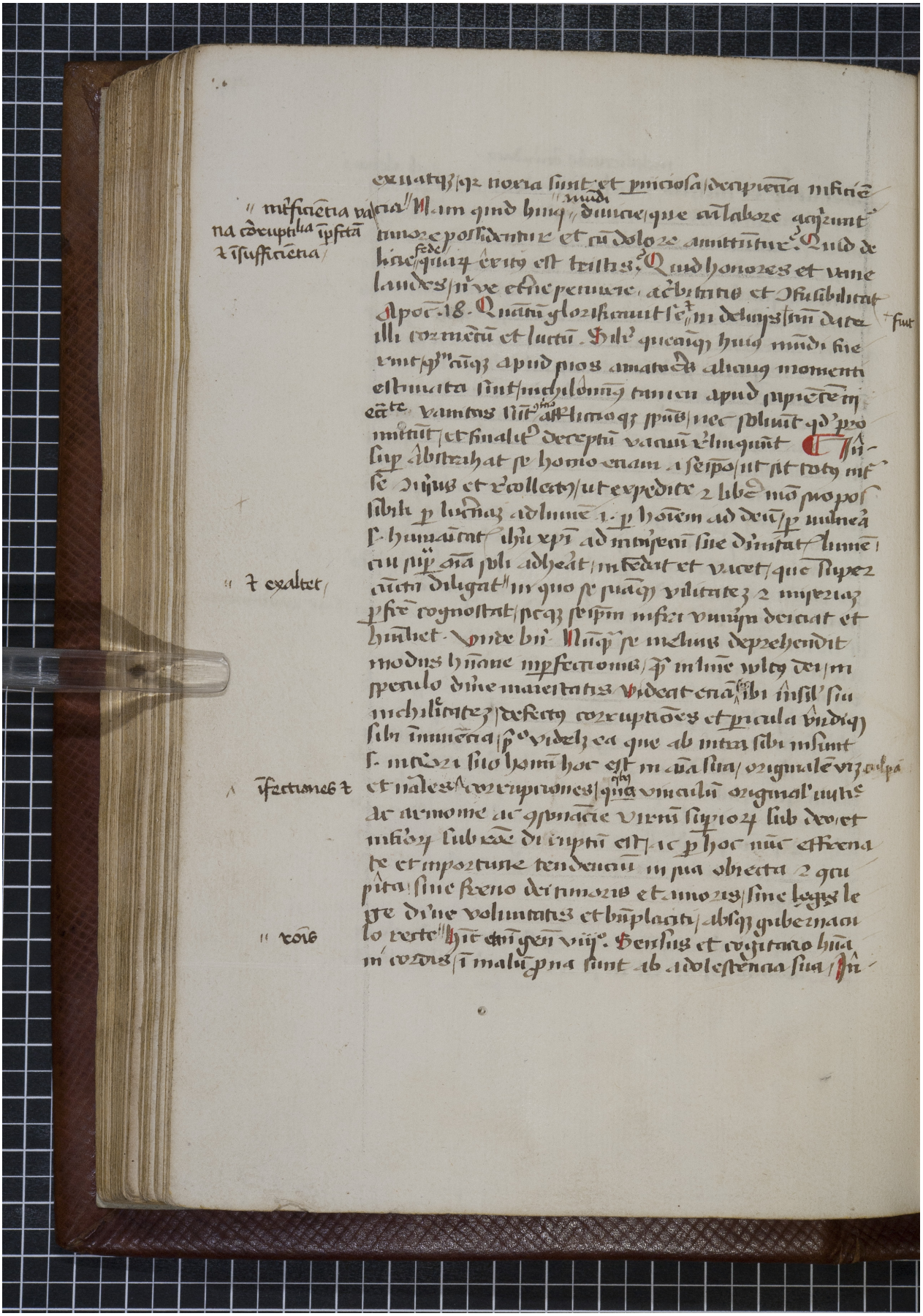

exuatur/ qr nocua sunt et pnciosa/ decipiencia mifice
mifficiencia vana decepticia ipfficiencia et sufficiencia
Nam quid hinc mundi diuicie/ que cū labore acquirunt
tmore possidentur et cū dolore amittuntur. Quid de
hinc fede/ quam certe est tristis. Quid honores et vane
laudes/ nisi ve etne penure. arbitrius et Stultibilitat
Apoc. 18. Quātū glorificauit se in deliciis/ tm date
illi cruciatū et luctū. Hi' quecūq; huius mūdi fue
runt/ qm aūq; apud nos amatores alicuius momenti
estimata sint/ nichilominus tamen apud ipsūm in
ēte vanitas sūt. attlitio qr ipsis/ nec soluūt qd' pro
mittūt/ et finaliter decepti vacui relinquūt. Si
quis abstrahat se homo enam a seipso/ ut sit totus in
se diuinus et recollectus/ ut expedite 2 libere mō possi
bile p lucrūq; adhuc 1. p hominem ad deū/ p mūnera
s. humanitat/ ihū xpī ad intuitū sine diuitat/ hunc
cū sup ōia sibi adhaerat/ in fedat et vacet/ que sunt
aūtem diligat in quo se quāq; vilitatē 2 inopiam
p sē cognoscat/ pcq; se ipsum nisi vnum deceat et
humiliet. Vnde bn. Nūq; se melius deprehendit
modus humane imperfectionis/ q' in hunc vltq; dei/ in
speculo diuine maiestatis videat ea/ ibi insil' sin
nichilitatē/ defectū corruptiones et pricula vndiq;
sibi immerita/ sp videlz ea que ab intra sibi insunt
s. in corpore suo homī hoc est in carne sua/ originale vitium culpa
et malas corruptiones/ quia vna malū original' multis
ac innumeris ac gravissimis virtū suis et lib dei et
mūdi sub ceū diuiptū est. ic p hoc nūc effrena
te et importune tendencia in pia obiecta 2 qui
pita sine freno dei immoris et amoris/ sine legis le
ge diuine voluntatis et bnplacita/ absq; gubernacu
lo recte. Hic enim gen vitij. Sensus et cogitatio huius
in corde/ i malū pna sunt ab adolescencia sua/ in

ifectiones et

cors